ეროვნული ბიბლიოთეკა

სარბიელი

სპორტული გაზეთი   გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან   სამშაბათი, 27 სექტემბერი 1994 № 51 (126)   ფასი სახელშეკრულებო

სანე კარგადაა, შტიოგერი ცუდად

ჩვენი სპეციალური კორესპონდენტი მამუკა კვარაცხელია ინსბრუკიდან გვატყობინებს:

თბილისიდან პირდაპირ მატჩის ადგილზე, ინსბრუკში ჩასვლა არ მოხერხდა, ვინაიდან ამ ქალაქის აეროპორტი მთებითაა გარემოცული და მხოლოდ პატარა თვითმფრინავების მიღება შეუძლია. ასევე უნაყოფო გამოდგა ზალცბურგში ჩასვლის ცდაც — ამათი აეროპორტი, თურმე, საბჭოთა ხმაურიან თვითმფრინავებს სათოფეზეც არ იკარებს. ბოლოსდაბოლოს, ავსტრიის დედაქალაქმა „გვიკადრა" და კვირას საღამოს ჩვენი ჩარტერული რეისის მგზავრები ვენაში აღმოვჩნდით. აქედან მატარებლით გავემგზავრეთ და ინსბრუკში მხოლოდ ღამის 12 საათზე ჩავედით. დინამოელები ტყეში მდებარე მყუდრო სასტუმროში მოთავსდნენ, ჟურნალისტები და გულშემატკივრები (80 კაცი) კი ქალაქში დაგვასახლეს.

წინა დღეს „დინამოს" მეტოქეს ბოლო კვირაში მეორე მატჩი გაუმართავს უეფას თასის შარშანდელ ფინალისტ ზალცბურგის „კაზინოსთან" და 0:0 უთამაშია. შეგახსენებთ, რომ თბილისში წაგების შემდეგ „ინსბრუკმა" ჯერ „ადმირა-ვაკერი" სძლია 5:1 (3 გოლი სანემ შეაგდო), მერე კი პირველი წრის ბოლო მატჩი სტუმრად „კაზინოსთან" 1:1 ითამაშა (გოლი კვლავ სანეს ანგარიშზეა). და ახლა 0:0. როგორც კვირის ავსტრიული გაზეთები წერენ, ინსბრუკელებმა მშვენივრად ითამაშეს მოედნის ცენტრში, „გაგუდეს" „კაზინოს" ცნობილი ნახევარდაცვა, ფეხი არ განძრევინეს მეტოქის თავდამსხმელებს, თუმცა აშკარა საგოლე მომენტი არც თავად ჰქონიათ. „ინსბრუკის" შემადგენლობა ამ მატჩში ასეთი იყო: კოხი, პოიგერი, პრუდლო, ვაცინგერი, ჩერნი, მიოლიხი, კირხლერი, ჰარტმანი (ზილბერგერი 67), სანე, იანეშიცი (დანეკი 61). შეხვედრას 16 ათასი კაცი დასწრებია, რაც სეზონის რეკორდი ყოფილა. ასე რომ, „დინამოსთან" მატჩზე ანშლაგია მოსალოდნელი.

მატჩს დიდ ყურადღებას უთმობს ადგილობრივი ტელევიზიაც. კვირას, ერთ-ერთ გადაცემაზე მიუწვევიათ ჰანს კრანკლი და „დინამოს" მენეჯერი გერმანიაში უჩა მალაზონია. ამ შეხვედრაზე ჰანს კრანკლს მეტოქეთა შანსები 70-30-ზე შეუფასებია. „ინსბრუკის" მთავარ მწვრთნელს ორშაბათს დილით მეც შევხვდი და მას, ვაცინგერსა და სანეს ბლიც-კითხვები დავუსვი — როგორ დამთავრდება მატჩი? პასუხები ასეთი იყო: კრანკლი — შემდეგ ეტაპზე აუცილებლად გავალთ; ვაცინგერი — იმედი დიდი გვაქვს, მაგრამ დაძაბული მატჩი იქნება; სანე — მოვიგებთ 2:0-ს და ერთ გოლს აუცილებლად მე გავიტან. სანე მართლაც თავდაჯერებულია, მითუმეტეს, რომ ამჟამად საუცხოო ფორმაშია და 7 გოლით ლიდერობს ბომბარდირთა სიას. თავად გუნდი კი ათი ტურის შემდეგ 12 ქულით მესამე ადგილზეა და ლიდერ „შტურმს" ორი ქულით ჩამორჩება.

მატჩი თბილისის დროით ათის ნახევარზე იწყება და დაგეგმილია შეხვედრის რადიოტრანსლაცია.

P.S. ეს ინფორმაცია გუშინ დილით მივიღეთ. საღამოს კი მამუკა კვარაცხელია კვლავ დაგვიკავშირდა და გვითხრა, რომ „დინამომ" ორშაბათ საღამოს სრული შემადგენლობით ივარჯიშა. რაც შეეხება „ინსბრუკს", გავრცელდა ცნობა, რომ, ალბათ, სამშაბათს არ ითამაშებს გუნდის კაპიტანი, ნახევარმცველი პეტერ შტიოგერი, რომელსაც კენჭის გავლა ჰქონია და ექიმებიც ოპერაციას სწორედ მატჩის დღეს აპირებენ.

სპორტული პრესის დღე

23 სექტემბერს მოსწავლე ახალგაზრდობის სასახლეში საქართველოს სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაციის თაოსნობით ორი თარიღი აღინიშნა: გაზეთ „ლელოს" 60 და ჩვენი სპორტული საძმოს 35 წლისთავი. სპორტულ ჟურნალისტებს პატივი დაგვდეს თავად ფრიად პატივცემულმა და დაფასებულმა მრავალმა ადამიანმა და ორგანიზაციამ — სპორტისა და ტურიზმის საპარლამენტო კომისიის, სპორტის დეპარტამენტის, ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის, ჟურნალისტთა ფედერაციის ხელმძღვანელებმა, სხვებმა და სხვებმა... გვესტუმრნენ გერმანელი კოლეგებიც — ჰერბერტ ფიშერი და ულრიხ ლოკე. მრავლად იყო გახსენება, მილოცვა და საჩუქარი...

ბევრი უფროსი და საშუალო ასაკის სპორტული ჟურნალისტისთვის „ლელო" დიდი და ტკივილიანი თემაა, „ლელოზე" წერა კი ისეთივე ძნელი და უხერხული, როგორც საკუთარი მშობლის საჯაროდ ქება.

იუბილართან და ამაგდარ სპორტულ ჟურნალისტებთან ერთად იმ დღეს ჯილდო და კომპლიმენტი („ყველასთვის საყვარელი გაზეთი") „სარბიელსაც" ერგო, ჯილდოს მიმღები სარბიელელის სიტყვაში კი ითქვა ის, რაც არა თუ მრავალი პიროვნების, არამედ არაერთი თაობის სათქმელიცაა: მადლობა „ლელოს" ბევრი ჩვენგანის დაკვალიანებისთვის, ვერავინ დაივიწყებს იმ წლებს, რომლებიც „ლელოში" გაუტარებია...

დღევანდელ ქართულ სპორტულ ჟურნალისტიკაში ის თაობაც მოვიდა, „ლელოში" რომ არ გამოზრდილა და უმსახურია. ეს ხალხი თავის საქმეს მშვენივრად აკეთებს და ღმერთმაც გაუმარჯოს! მათი და მათი კბილა მკითხველებისთვის კი, რომელთაც ახლა სპორტული პრესის დიდი არჩევანი აქვთ, უინტერესო არ უნდა იყოს, რა იყო და რით სუნთქავდა თავის დროზე საქართველოში ერთადერთი სპორტული გაზეთი „ლელო".

უმთავრესი, სულის მდგომარეობა, რომ იტყვიან, ეს გახლდათ. უნდა გვყვარებოდა სპორტი და არ უნდა გვყვარებოდა რალაცრალაცეები. მაგალითად: ყველაფრის წარმოდგენა შეიძლებოდა, მაგრამ იმისა კი ნამდვილად არა, რომ ბატონ ბიჭიკო ქორქიას რომელიმე ცეკა-ტეკა გაზეთის საბჭოთა მშენებლობის ან პარტიული ცხოვრების განყოფილებაში ემუშავა. ამ კაცმა ფეხბურთის სამსახური ირჩია და ჩვენს შორის უხუცესი დღესაც ერთგულად მსახურობს მას. ბატონი ნოდარ გუგუშვილი, გონებით, ნიჭით, განათლებით, საზოგადოებაში მიღებით ცნობილი კაცი, იოლად შეძლებდა გამორჩეულიყო ნებისმიერ სხვა სფეროში და ადგილ-თანამდებობაც შესაფერისი დაეკავებინა, ის კი მთელი ცხოვრება სპორტულ ჟურნალისტიკაშია და ბევრი რამ რომ წალმართად გაკეთებულა ამ საქმეში, უშუალოდ მისი დამსახურებაცაა. მოზღვავებული და მოყირჭებული კლიშე-ტრაფარეტები (სიტყვების გარკვეული მარაგი, მითითებული მიმართულება და სულისკვეთება და „მასალაც" მზად არის) სწორედ ისეთი წერილებით იმსხვრეოდა, ბატონ ნოდარს უამრავი რომ გამოუქვეყნებია, ამიტომაცაა რომ მის გვერდით ყოფნისას მუდამ ისეთი გრძნობა გვეუფლებოდა, და გვეუფლება როგორიც რიგითს გენერლის სიახლოვეს.

ყოველივე ამის შემოქმედი და სულისჩამდგმელი კი მიხეილ კაკაბაძე გახლდათ, კაცი, რომელმაც „ლელო" მართლაც „სახალხო გაზეთად" (ეს სიტყვები „ლელოს" ახლანდელმა რედაქტორმა ბატონმა თენგიზ გაჩეჩილაძემ ბრძანა) აქცია. სხვანაირად კი როგორ იქნებოდა საქმის უაღრესად ერთგული და სულით ხორცამდე პროფესიონალი რედაქტორის ხელში, მაგრამ ამ ადამიანის დღემდე ცოცხალი პროვნული ხიბლის საფუძველი, ბევრისთვის კი საიდუმლოც, მარტო საქმე და პროფესიონალიზმი არ გახლდათ — ბევრს დაუქადნია, ჩემთვის ყველაზე დიდი თანამდებობა მუდამ კაი კაცობა იქნებაო, მაგრამ გამომხდარა ხანი და... მიხეილ კაკაბაძისთვის უცხო იყო ამგვარი ქადილი, ამას, უბრალოდ, აზრადაც არ გაივლებდა, რადგან ის ყოველ წამს კარგი კაცი იყო — ყველასთვის საყვარელი გაზეთის ყველასთვის საყვარელი რედაქტორი. კი, რა თქმა უნდა იყვნენ გამონაკლისებიც — იმჟამინდელ ყოვლისმომცველ პარტიულ პრესინგს თავწაკლული შემსრულებლებიც ბლომად ჰყავდა და მიხეილ კაკაბაძესაც არ დაჰკლებია ხიფათი და უსიამოვნება, რომლის მიზეზიც მუდამ მისი ჯიუტი სინდისი იყო, სინდისი, რომელიც არავის დაამორჩილა. ამიტომაც არის, რომ ჩვენს სპორტულ ჟურნალისტიკაში ყველაზე მაღალ ჯილდოს მიხეილ კაკაბაძის სახელობის პრემია ჰქვია. იმ დღეს წლევანდელი პრემიები მართლაც ღირსეულთ გადაეცათ — „ლელოს" ყოფილ რედაქტორს არჩილ გოგელიას და ცნობილ სპორტულ ფოტორეპორტიორს ალექსანდრე კოტორაშვილს. ალალი და უსაყვედურო მათზე ეს პრემია. ბატონ არჩილის თავკაცობის პერიოდს „ლელოს" ემანსიპაციის პერიოდიც შეიძლება ეწოდოს. სპორტის და არა მარტო სპორტის ბობოლა ჩინოვნიკები ლამის იყო თავს წამოსხდომოდნენ გაზეთს და როგორც თავისი ჭკუით ერჩიათ (ზოგჯერ ამ ჭკუისა, ბოდიში და, რა მოგახსენოთ), ისეთი სურდათ ეხილათ. არჩილ გოგელიას რედაქტორობისას კი, ნურას უკაცრავად — „ლელოს" საქმეში ცხვირის ჩაყოფის მცდელობა ბევრს ძვირიც დასჯდომია. იმხანად „ლელოში" საქმიანობის პრინციპი ერთობ „უბრალო" იყო — იყავ ნიჭიერი და თამამი. აკი სწორედ ამით გამოირჩე[illegible] მაშინდელი „ლელო" სხვა გაზ[illegible]გან. „ლელოს" იმჟამინდელი [illegible]დგენლობა, სპორტული გუნდისა [illegible] იყოს, მართლაც საუკეთესო იყ[illegible] — იშვიათად, რომ ასე შერწყმულიყოს გაზეთში გამოცდილთა და ახალგაზრდათა ცოდნა და ნიჭი. ბოლოს კი ერთსაც ვიტყვით: ახლა იქნებ აღარავის ახსოვს, რომ გაზეთში ავტორის სახელის სრულად მოხსენიება სწორედ იმჟამინდელმა „ლელომ" გაბედა. გაზეთში ადამიანი უნდა ჩანდეს და არა ინიციალები — ასეთი იყო რედაქტორის კრედო და ამიტომაც იყო რომ იმ „ლელოში" გამოზრდილმა ახალგაზრდებმა, რომელთაც შინაგანი თავისუფლების [illegible]მო გაიგეს, მერე და მერე სხვა [illegible]ქმეშიც ძალიან ივარგეს. მიხეილ [illegible]კაბაძის სახელობის მეორე ლაურეატის ალექსანდრე კოტორაშვილ[illegible]ს პროფესიული ოსტატობის საუკეთესო წლებიც სწორედ იმ პერიოდზე [illegible]დის. ისე კი, ვილას სჭირდება [illegible]ის შეხსენება, რომ ეს კაცი ბოლო ათწლეულების ქართული სპორტის ფოტომემატიანეა და მის ამაგზე უკეთ მისი სურათები მეტყველებენ.

თავში ვთქვით, იმდღევანდელი შეკრების თაოსანი საქართველოს სპორტულ ჟურნალისტთა ასოციაცია იყოო. ნამდვილად დი[illegible] უმადურობა იქნება, ამის მეტ[illegible]ა ვ[illegible]ათ და ამ ფრაზას დავ[illegible], რა[illegible]გან ამ ჩვენი ასოციაციის [illegible]ანობა ერთადერთი კაცის, მისი [illegible]ეზიდენტის ელგუჯა ბერიშვილის [illegible]რზე გადადის და ბოლო წლებში თუ რამ ხეირი გვნევია, მისი გარჯის წყალობითაა. ამ გულთბილი შეხვედრისა და ბევრი სხვა სიკეთისთვის დიდი მადლობა ელგუჯა ბერიშვილს!

ალექსანდრე კოტორაშვილი

[illegible]

[illegible]ის ნაკრებმა (16 წლამდე) ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევ ჯგუ[illegible] [illegible] ლოვენიაში 1:2 წაგო მასპინძლებთან და შეჯიბრებას გამოეთიშა.

[illegible]რიგი „სარბიელი" გამოვა შაბათს, 1 ოქტომბერს

ამერიკის ფეხბურთი

ჩელსის ფეხებზე ჰკიდია...

შვიდიოდე თვის წინ იყო, რომ გაცნობეთ, ვასილ მიქაშავიძე და გიორგი ხურცილავა ამერიკას მიემგზავრებიანო. მას შემდეგ ყურმოკვრით თუ ვიცოდით მათი ამბები და მხოლოდ ის გაგაგებინეთ, რომ ვასოსაც და გოგასაც დებიუტის მატჩებში გოლები გაეტანათ. ახლა ორივე „იანკი" თბილისს დაბრუნდა და მიქაშავიძესთან ინტერვიუსაც გთავაზობთ.

ვასილ მიქაშავიძე

— ჯერ ამერიკის ლიგაზე გვითხარი ორიოდე სიტყვა.

— ამერიკა კალათბურთის, იქაური ფეხბურთის, კეტბურთის და რისიც გნებავთ იმისი ქვეყანაა, ოღონდაც არა სოკერის. წლევანდელი ეროვნული ჩემპიონატი სოკერში ისევე დაიწყო, როგორც კალათბურთში. მასში 9 დივიზიონად განაწილებული 72 გუნდი ჩაება, თითოეულ დივიზიონში 8-8 გუნდი გამოდიოდა. ჩვენ ატლანტიკის დივიზიონში ვიყავით. უცნაური სისტემა იყო: ჯგუფურ ტურნირებში არცერთი გუნდი საკუთარი დივიზიონის არცერთ წევრს არ ხვდებოდა: თამაშები მხოლოდ სხვა დივიზიონის გუნდებთან გვიწევდა. ასეთი უცნაური „ჯგუფური" ტურნირის შემდეგ საუკეთესონი „ფლეი-ოფის" სისტემით აგრძელებდნენ შეჯიბრებას. ვთამაშობდით 30-30 წუთიან ტაიმებს, ოღონდ ეს იყო ე.წ. სუფთა დრო და, ფაქტიურად, ტაიმი ჩვეულებრივ 45 წუთს გრძელდებოდა.

— კიდევ რა იყო უჩვეულო მატჩების მსვლელობისას?

— ფეხბურთელი ექვსი ჯარიმის შემდეგ წითელ ბარათს იღებდა და თამაშს ეთიშებოდა. მეშვიდე გუნდური ჯარიმა კი, ისევე როგორც კალათბურთში, ისჯებოდა ე.წ. ბულიტით, რომელიც ტრადიციული ფეხბურთისთვის ძალიან უცნაური რამეა: მოთამაშეს მსაჯის სასტვენისთანავე მოედნის ცენტრიდან მეტოქის კარისკენ მიაქვს ბურთი, მას უკან მოსდევენ თანაგუნდელები და მეტოქეები. თუ ხუთ წამში ბულიტის შემსრულებელმა ბურთი ვერ დაარტყა კარში, ჩამოერთმევა და მეტოქეს გადაეცემა. პირველ ტაიმში მიღებული ჯარიმები უქმდება და მეორე ტაიმში მხოლოდ მეშვიდე ჯარიმის შემდეგ ურტყამ ბულიტს.

— რა ტაქტიკით თამაშობენ ამერიკაში?

— ძირითადი ტაქტიკა პერსონალური თამაშია. მე და გოგას, თავდამსხმელებსაც კი, გვევალებოდა კაცის აყვანა.

— ახლა უშუალოდ შენს გუნდზე.

— როლი სამხრეთ კაროლინის შტატის მთავარი ქალაქია. ერთ-ერთი კოლეჯის 20-ათასიან სტადიონზე ვთამაშობდით, რადგან დიდი სტადიონები ამერიკაში არ არის, უფრო სწორად, აღარ არის — მსოფლიო ჩემპიონატის შემდეგ იმ სტადიონებს, რომელზეც მატჩები ტარდებოდა, ბალახის საფარი „აძრეს" და ამერიკული ფეხბურთის [illegible]

ჩვენი გუნდის — „როლი ფლაიერზის" მფლობელები ძმები ჯიმი და რეი გუდმანები იყვნენ. რეი ამერიკაში ძალიან პრესტიჟული პროფესიის კაცია, ადვოკატია, ჯიმი კი ქალაქის ტელევიზიის „როლი V"-ის მეპატრონეა. ორივე კი მილიარდერია, მაგრამ მოთამაშეებისთვის ფულის გადახდისას ხელმომჭირნენი არიან და ეს არც იყო გასაკვირი, რადგან ჩვენს გარდა თითქმის ყველა ფეხბურთელი მუშაობდა და ფეხბურთი მათთვის ჰობია. სხვათა შორის, წაგება-მოგება არაფერს ცვლიდა, ფულს ყველა თამაშში იძლეოდნენ. გუნდის მწვრთნელი იყო როლანდ პაიკა, რომელსაც მანამდე ქალთა ფეხბურთში ემუშავა. მას ილია თუმაჯანოვი ეხმარებოდა.

— შენ და გოგას როგორ წაგივიდათ საქმე?

— გოგა მოგვიანებით ჩამოვიდა როგორც კი მწვრთნელმა ვარჯიშზე ნახა, იმწამსვე აიყვანა. პირველი მატჩი „ორლანდო მეჯიქთან" ვითამაშე, გოგა ტრავმის გამო არ გამოუყვანიათ. თამაშის დასაწყისშივე ჩემი ინგლისელი თანაგუნდელის მაიკლ ტომსონის პასი მივიღე და მეკარეს ბურთი თავზე გადავუგდე. საბოლოოდ კი მოვიგეთ. სამწუხაროდ, ნატკენი მუხლი გამიმიზეზდა და მეორე შეხვედრა გრინსბოროს „დინამოსთან" გამოვტოვე. ის თამაში 1:5 წავაგეთ, ის ერთადერთი გოლი გოგამ გაიტანა. მესამე ტურში „ნიუ იორკ ლონგ აილენდთან" მატჩის დამთავრებამდე ხუთი წუთით ადრე 1:0-ს ვიგებდით, მაგრამ 1:2 დავმარცხდით. ამის შემდეგ კი თითქმის ყველა თამაში მოვიგეთ და „ფლეი-ოფში" მოხვედრის შანსიც მოგვეცა. ბოლო, ჩვენთვის გადამწყვეტ მატჩში კვლავ გრინსბოროში შევხვდით „დინამოს". ვაგებდით, მაგრამ გოგამ ივაჟკაცა — პენალტიც „აიკიდა", გოლიც შეაგდო და „ფლეი-ოფშიც" მოვხვდით. აქ სამ მოგებამდე იყო თამაშები. ჯერ მერვედფინალში „ბალტიმორი" დავამარცხეთ საერთო ანგარიშით 3:2 (გადამწყვეტი გამარჯვების სტუმრად მივაღწიეთ). მეოთხედფინალში შარლოტას ოთხი მატჩის ჯამში 3:1 მოვუგეთ, ნახევარფინალში კი „კოლამბია სფურზმა" დაგვამარცხა ასეთივე ანგარიშით და ველარ გავედით ამერიკის ეროვნული ჩემპიონატის ფინალში.

— საბოლოოდ, თქვენი ამერიკული ამერიკული მონაგარი როგორია?

— მე 23 მატჩში 18 გოლი გავიტანე, გოგამ 21 თამაშში 22 გოლი შეაგდო. ჩვენი გუნდის საუკეთესო ბომბარდირი როგ უკრობი იყო — 27 გოლი.

— წელს ვინ გახდა ამერიკის ჩემპიონი?

— გრინსბოროს „დინამომ" შარშანდელი წარმატება გაიმეორა და ფინალურ სერიაში, რომელიც ექვს მოგებამდე გრძელდებოდა, 6:4 მოუგო „მინესოტას". ჩემპიონატის საუკეთესო ბომბარდირი ამავე კლუბის ლიხტენშტეინელი თავდამსხმელი გახდა.

— როგორ გულშემატკივრობენ ევროპულ ფეხბურთს ამერიკაში?

— ტრიბუნებზე ტევა კი არ იყო, მაგრამ მაყურებელი, სიტყვა გულშემატკივარს შეგნებულად არ ვხმარობ, სენდვიჩისა და ბუტერბროდის საჭმელად უფრო დადის, ვიდრე თამაშის საცქერლად. მეკითხებოდნენ, არ შეიძლება, უფრო დიდი კარი დავაყენოთ, მეტი გოლი გავაო: ან კიდევ: კუთხურის სეგმენტი რომ გავადიდოთ, კარს ხომ უფრო დაუახლოვდება. და გოლის გატანაც უფრო გაადვილდებაო. მოკლედ, სოკერის გაგებაშიც არ არიან.

— ნუთუ ვერც მსოფლიო ჩემპიონატმა გაანათლა ამერიკელი გულშემატკივარი?

— ნამდვილად ასეა. ქლინთონის ქალიშვილი, თოთხმეტი წლის ჩელსი სოკერს თამაშობს და წამდაუწუმაც აჩვენებენ ტელევიზიით. როგორც კი მობეზრდება და თავს დაანებებს, ანდა ქლინთონს გადაირჩევენ, ამერიკაში რის ვაივაგლახით დანერგილი სოკერის საქმეც უკან წავა.

— მსოფლიო ჩემპიონატის დღეებში შენ ამერიკაში იყავი...

— ამერიკელები ნებისმიერი საქმის შოუდ ქცევაში ჩემპიონები არიან. ამ მხრივ იქ გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატს ალბათ ანალოგი არ მოეძებნება. ეს იყო უდიდესი ზეიმი. მე ნორვეგია-მექსიკის მატჩს დავესწარი. თამაშის წინ, მოულოდნელად, სტადიონის თავზე რამდენიმე უახლესი ტიპის ბომბდამშენმა სასწაული ფეიერვერკი გამართა. მატჩის გახსნა იმდენად განსაცვიფრებელი იყო, რომ მივხვდი — ასეთი რამ მხოლოდ ამერიკაში თუ შეიძლება მოხდეს.

— კარგა ხანია ამერიკელები პროფესიული ლიგის შექმნას ცდილობენ...

— იდეა, რა თქმა უნდა, მშვენიერია. ლიგას სათავეში ამერიკის ფეხბურთელთა ნაკრების წევრი არმსტრონგი ჩაუყენეს, მაგრამ ვერც იგი, ვერც ნოიბერგერი, ვერც კონსულტანტად მიწვეული რინუს მიხელსი ვერ შეძლებენ გახადონ სოკერი ისეთ პოპულარული, როგორიც ევროპაშია. პროფესიული ლიგა თვრამეტგუნდიანი უნდა იყოს, სტადიონები კი 60 ათას მაყურებელზე ნაკლებს არ უნდა იტევდნენ, წინააღმდეგ შემთხვევაში ლიგაში ფულს არავინ ჩადებს. არადა, ყველა იქაური დიდი სტადიონი ამერიკული ფეხბურთისაა და სპორტის ამ სახეობის უზომო პოპულარობის გამო მათ გადაკეთებას არავინ დაიწყებს. მოკლედ, ამერიკაში სოკერის შემდგომი განვითარების არ მჯერა.

— შენი და გოგას ამერიკულ ყოფა-ცხოვრებაზე რას გვეტყვი?

— ერთ სახლში ვცხოვრობდით, მე პირველ სართულზე მქონდა ბინა, გოგას მეორეზე. ერთი „შევროლეც" გვყავდა საზიაროდ.

— ბოლო ხანს აქედან იქ წასულ თანამემამულეებს ხომ არ გადაჰყრიხართ?

— არავინ თქვას, ამერიკაში წასული ქართველი კარგად ცხოვრობსო. ვინც ვნახე, ყველას უჭირს. უჭირს, რა თქმა უნდა, ამერიკული გაგებით. ისე კი, დაბრუნებას არავინ აპირებს და, თუ ძალიან არ მოინდომებ, არც გამოგაგდებენ.

— ყველაზე უფრო რამ გაგაოცა ამერიკაში?

— იქ ყველაფერი გასაოცარია, მითუმეტეს აქედან წასულისთვის, მაგრამ პირი მაშინ დავაღე, როცა მინეაპოლისში მსოფლიოში ყველაზე დიდი მაღაზია ვნახე. იგი დაახლოებით ჩვენი ვაკის რაიონის ტოლაა. შიგნით მოწყობილია დასასვენებელი ბაღები, სკვერები, მოკლედ მაღაზია კი არა, კარგა მოზრდილი ქალაქია. ასორტიმენტზე, ბუნებრივია, არას ვიტყვი.

გამაოცა აგრეთვე ამერიკელთა კანონის მორჩილებამ და პატივისცემამ. ამერიკაში კანონი ყველაფერია: იგი ყველასთვის ერთია — ქლინთონისთვისაც და უბრალო მუშისთვისაც. სხვათა შორის, ჩემ იქ ყოფნისას ქლინთონმა რომელიღაც ბანკში ანგარიში გახსნა და ფულის გადმორიცხვას იხვეწებოდა. ვერაფრით გავარკვიე, რა უნდოდა. ისე, კარგად ხანია ქლინთონიც და მისი ცოლიც ამერიკელებს ყელში ამოუვიდათ. მისი პოპულარობა განსაკუთრებით ჰომოსექსუალისტებისადმი ლოიალურმა დამოკიდებულებამ დასცა.

— ახლა რას აპირებთ შენ და გოგა?

— ჩვენს კლუბში ძალზე მცირე გასამრჯელოს გვიხდიდნენ და ამიტომაც დაუნანებლად ჩამოვედით. ახლა ჩემი და გოგას მონაცემები კომპიუტერშია და ახალი სეზონისთვის, გაისად აპრილში რომ დაიწყება, მიწვევებს მივიღებთ. მაგრამ მე და გოგამ გადავწყვიტეთ, ამერიკაში მხოლოდ იმ შემთხვევაში წავიდეთ, თუ იქ პროფესიული ლიგა შეიქმნება და, ბუნებრივია, ჰონორარიც საგრძნობლად მოიმატებს. თუ ასე არ იქნა, ევროპაში მოვსინჯავ ძალებს. ვინც ერთხელ იგემებს უცხოეთში თამაშის სიტკბოს, ძნელია მისთვის კვლავ აქ დარჩენა.

მამუკა კვარაცხელია

გერმანია

VI ტური. 23-24 სექტემბერი. დუისბურგი — ვერდერი 0:2, მიუნხენ 1860 — ბაიერნი 1:3, აინტრახტი — ურდინგენი 0:3, მიონხენგლადბახი — ბოხუმი 7:1, კიოლნი — კარლსრუე 3:4, დორტმუნდი — შტუტგარტი 5:0, კაიზერსლაუტერნი — შალკე 3:1, ჰამბურგი — დინამო 2:1, ფრაიბურგი — ლევერკუზენი 1:1

ვერდერი	6	5	1	0	14-4	11
დორტმუნდი	6	4	1	1	20-8	9
კარლსრუე	6	4	1	1	16-10	9
ბაიერნი	6	4	1	1	14-8	9
კაიზერსლაუტ.	6	4	1	1	12-7	9
ჰამბურგი	6	3	2	1	8-5	8
ფრაიბურგი	6	3	1	2	13-10	7
შტუტგარტი	6	3	1	2	12-12	7
ლევერკუზენი	6	2	2	2	12-8	6
გლადბახი	6	2	2	2	12-8	6
შალკე	6	2	2	2	8-8	6
ურდინგენი	6	1	3	2	6-7	5
კიოლნი	6	1	2	3	9-15	4
აინტრახტი	6	1	2	6	6-13	4
დინამო	6	1	1	4	7-12	3
დუისბურგი	6	0	2	4	6-16	2
ბოხუმი	6	1	0	5	6-19	2
ტსვ მიუნხენი	6	0	1	5	3-14	1

ესპანეთი

IV ტური. 24-25 სექტემბერი. ბარსელონა — კომპოსტელა 4:0, რეალი — ატლეტიკი 4:0, ლოგრონიესი — ალბასეტე 1:1, ოვიედო — ატლეტიკო 1:0, ტენერიფე — სევილია 0:0, სელტა — რასინგი 2:1, ლა კორუნია — ესპანიოლი 1:1, ვალიადოლიდი — სარაგოსა 2:0, სოსიედადი — ვალენსია 0:2, ბეტისი — სპორტინგი 5:0

რეალი	4	3	1	0	11-2	7
ლა კორუნია	4	3	1	0	7-3	7
ესპანიოლი	4	2	2	0	9-3	6
ვალენსია	4	3	0	1	8-4	6
ბეტისი	4	2	1	1	9-2	5
ბარსელონა	4	2	1	1	7-3	5
სელტა	4	1	3	0	4-3	5
სარაგოსა	4	2	1	1	6-6	5
სევილია	4	2	1	1	3-4	5
ტენერიფე	4	1	2	1	4-4	4
ოვიედო	4	1	1	2	6-8	3
ალბასეტე	4	0	3	1	4-7	3
ვალიადოლიდი	4	1	1	2	2-5	3
სპორტინგი	4	1	1	2	3-8	3
კომპოსტელა	4	1	1	2	3-8	3
ატლეტიკი	4	1	1	2	2-7	3
სოსიედადი	4	1	0	3	4-6	2
ატლეტიკო	4	1	0	3	4-7	2
ლოგრონიესი	4	0	2	2	1-4	2
რასინგი	4	0	1	3	3-6	1

იტალია

III ტური. 18 სექტემბერი. პარმა — კალიარი 2:1, რომა — ჯენოა 3:0, ტორინო — პადოვა 2:0, სამპდორია — ფოჯა 1:1, ბარი — რეჯანა 1:0, ბრეშია — ინტერი 0:0, ფიორენტინა — კრემონეზე 3:1, მილანი — ლაციო 2:1, ნაპოლი — იუვენტუსი 0:2

IV ტური. 25 სექტემბერი. კრემონეზე — მილანი 1:0, იუვენტუსი — სამპდორია 1:0, ლაციო — პარმა 2:2, ჯენოა — ნაპოლი 3:3, ფოჯა — ტორინო 0:2, რეჯანა — რომა 1:4, ინტერი — ფიორენტინა 3:1, პადოვა — ბარი 0:2, კალიარი — ბრეშია 2:0

რომა	4	3	1	0	9-2	10
პარმა	4	3	1	0	9-3	10
იუვენტუსი	4	3	1	0	6-1	10
სამპდორია	4	2	1	1	8-2	7
ლაციო	4	2	1	1	7-4	7
ინტერი	4	2	1	1	5-2	7
ფიორენტინა	4	2	1	1	7-6	7
მილანი	4	2	1	1	4-3	7
ბარი	4	2	0	2	3-3	6
კრემონეზე	4	2	0	2	4-5	6
ტორინო	4	2	0	2	4-5	6
ფოჯა	4	1	2	1	5-5	5
კალიარი	4	1	1	2	5-5	4
ნაპოლი	4	1	1	2	4-7	4
ბრეშია	4	0	2	2	2-6	2
ჯენოა	4	0	2	2	3-8	2
რეჯანა	4	0	0	4	1-8	0
პადოვა	4	0	0	4	0-12	0

საქართველოს ჩემპიონატი

VI ტური 24 სექტემბერი

სამგურალი 0:1 მარგვეთი

სამგურალი: ა. ჯანელიძე, მუშკუდიანი, ქობულაძე, გ. ჯანელიძე, ვ. ფესტვენიძე, ჩიხლაძე, ივანეიშვილი, იობიძე, ლ. ფესტვენიძე, ვ. ჯანელიძე, ხარაბაძე

მარგვეთი: ნიქაბერიძე, ბებიაშვილი, ტონია, ლანჩავა, ლონლაძე, აფციაური, გაბრიჭიძე, კაციაშვილი, მინაშვილი (სულავაძე 70), ენდელაძე, ფოცხვერაშვილი

0:1 ენდელაძე (74)

პენალტი ვერ გაიტანა ვ. ფესტვენიძემ (43)

მსაჯი: რ. გარნოვსკი (სამტრედია)

ტორპედო 2:1 სამტრედია

ტორპედო: ხელაძე, შეყრილაძე, ჩხაბერიძე, გზიკაძე, ვოსკანოვი, წიქარიშვილი, სუხიაშვილი (ნოზაძე 55), ხუნდაძე, მეგრელაძე, მაღლაკელიძე, გიორგობიანი (ვაჩიბერაძე 65)

სამტრედია: ჭანტურია, გოგიტაძე, ხუჭუა (ფანჩულიძე 46), ჯელაძე, ჯიშკარიანი, ცომაია, გოგიაშვილი (ჯიკაევი 46), გიგოჩაიშვილი, დ. ჯანაშია, ზ. ჯანაშია, ჩხაიძე

1:0 მაღლაკელიძე (20) 2:0, მ.ხუნდაძე (41), 2:1 დ. ჯანაშია (80).

გაფრთხილება: ხუნდაძე, ჯიკაევი

მსაჯი: თ.მაჭარაძე (ხონი)

დურუჯი 0:2 მეტალურგი
ზუგდიდი 3:1 ივერია
საპოვნელა 3:0 დილა
კახეთი 1:1 გურია
კოლხეთი 2:3 ბათუმი

დინამო	5	4	1	0	25-8	13
ტორპედო	5	4	1	0	9-4	13
ბათუმი	6	4	0	2	18-9	12
გურია	6	3	2	1	14-7	11
შევარდენი	6	3	2	1	14-10	11
სამტრედია	5	3	1	1	12-4	10
მეტალურგი	6	3	1	2	7-3	10
ზუგდიდი	6	2	2	2	13-10	8
მარგვეთი	6	2	2	2	4-11	8
დილა	6	2	1	3	2-7	7
კოლხეთი	5	2	0	3	10-9	6
დურუჯი	6	2	0	4	7-18	6
კახეთი	6	1	2	3	4-12	5
ივერია	6	1	1	4	5-9	4
საპოვნელა	6	1	1	4	5-16	4
სამგურალი	6	0	1	5	5-17	1

ძიუდო

ჩუი – გვაფრთხილებს ძია მიხო

ძია მიხო (ფოტოზე – მარცხნივ) ინგლისელი ძიუდოს სპეციალისტია. 61 წლის კაცია, მაგრამ უნდა ნახოთ ქართველ ძიუდოისტებთან ციბრუტივით როგორ ტრიალებს. ხან ერთს ჩაავლებს ქეჩოში და ხან მეორეს. დროდადრო თარჯიმანს სთხოვს, ამას უთხარი თვითონ არ წამოეკიდოს და ნაოპერაციები მენისკი არ მატკინოსო...

ამ კაცის ნამდვილი სახელი და გვარი მიკ ლი არის, მაგრამ საქართველოს ძიუდოისტთა ნაკრების უფროს მწვრთნელს ბიძინა მაზიაშვილს, რომელიც მისი კბილაა, მოფერებით ინგლისელის სახელი გადმოუქართულებია. მისტერ მიკსაც, რომელიც იუმორით აღსავსე აღმოჩნდა, მიხოობა შეუფერებია.

მიკ ლი ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაციის რეკომენდაციით საერთაშორისო ოლიმპიურ კომიტეტს თავისი სოლიდარობის პროგრამით საქართველოს ნაკრებთან მოუვლენია, როგორც ექსპერტი. თან ჩამოუტანია შვიდი ვიდეოკასეტაც, რომლებზეც ცნობილ ძიუდოისტთა ჭიდაობის ფრაგმენტები თუ ვარჯიშის მეთოდიკაა აღბეჭდილი.

სოკ-ის საერაშორისო სოლიდარობის პროგრამით საქართველოს ეოკ-საც ჩვენი ძიუდოისტებისთვის თანხა გამოუყვია და ისინიც დუშეთის რაიონში, ბაზალეთის ტბის ტურბაზაში შეკრებას გადიან. ჩვენი ძიუდოისტები ემზადებიან ევროპის გუნდური პირველობისთვის, რომელიც ჰააგაში 22-23 ოქტომბერს გაიმართება. ისინი ემზადებიან მსოფლიოს ახალგაზრდული პირველობისთვისაც, ეს კი 3-6 ნოემბერს კაიროში უნდა ჩატარდეს.

როცა დუშეთში ხმამაღლა გავიფიქრე, მოდი ჩვენს ყველა ძიუდოისტს ფოტოს გადავუღებ და თუ ვინმე იმ შეჯიბრებებიდან მედლებით დაბრუნდება, სურათი მზად მექნება-მეთქი, მიკ ლიმ მითხრა, მაგ სიტყვებისთვის ჩუი თქვენ, რას ქვია, თუ ვინმე მედლებით დაბრუნდება, თუ კი არა, უთუოდ მედლებით ჩამოვლენ. ხომ ხედავთ, რა კარგი მოჭიდავეები არიან და მწვრთნელებიც შესანიშნავი ჰყავთო. ჩვენი მწვრთნელები და მათი შეგირდებიც ოპტიმიზმით არიან აღსავსენი.

– ევროპის გუნდურ ჩემპიონატში პირველად უნდა გამოვიდეთ, – გვეუბნება ბიძინა მაზიაშვილი. – შარშან ამგვარ ჩემპიონატში თურქეთის ნაკრებმა მესამე ადგილი დაიკავა. აბა, თურქების ძიუდო ვის გაუგონია და ჩვენ მათ ხომ არ ჩამოვრჩებით? ასე რომ, ჰააგაში წასაგებად არ ვაპირებთ წასვლას. ალბათ ფინალში ვიჭიდავებთ.

— ახლა საქართველოში მგონი არ დარჩა სპორტის სახეობა, რომელთა წარმომადგენლებიც, ჩვენი დუხჭირი ცხოვრების გამო უცხოეთს არ გადახვეწილიყვნენ. ბევრმა სპორტს სულაც ზურგი შეაქცია. რა მდგომარეობაა ამ მხრივ ძიუდოში?

– ჩვენ ეს პრობლემა არ გვაღელვებს. ვინც რაღაცაში გამოგვადგება, მათგან არავინ დაგვიკარგავს.

— კი მაგრამ, ოლიმპიური ჩემპიონი დავით ხახალეიშვილი და ევროპის ჩემპიონატის პრიზიორი გიორგი ვაზაგაშვილი? ერთ ინტერვიუში თქვენ ბრძანეთ, რომ ხახალეიშვილი ძიუდოში აღარ ვარჯიშობს, კეტჩი ამჯობინა და იაპონიაში გამოდის, ვაზაგაშვილს კი ჭიდაობა აღარ სურსო.

– ახლა ყველაფერი მოგვარდა. აი, ვაზაგაშვილი აქ არის და დიდი მონდომებითაც ემზადება. რაც შეეხება ხახალეიშვილს, ქუთაისში ჩავაკითხეთ. თვითონ იქ არ დაგვხვდა, მაგრამ მამამისმა და მისმა მწვრთნელმა ომარ მერაბიშვილმა დაგვაიმედეს, რომ დათო ევროპის გუნდური ჩემპიონატისთვის ემზადება.

— მაგრამ იგი ოლიმპიურ თამაშებზე ხომ ველარ გა-

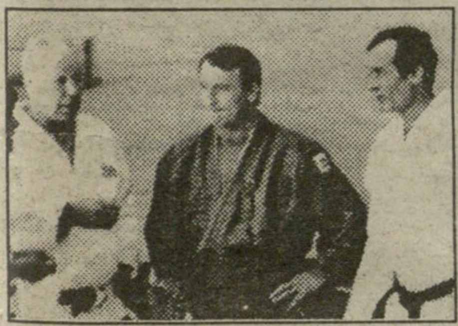

მოვა, რაკი შეთავსებით კეტჩისტთა კომერციულ ტურნირებზე გამოდის?

– აქამდე ასეთი შეთავსება არ შეიძლებოდა, მაგრამ ახლა, დანამდვილებით ვერ გეტყვით, მაგრამ მგონი მსგავსი რამ აღარ იკრძალება. ყოველ შემთხვევაში ალბათ ევროპის ჩემპიონატზე წავალთ და საბოლოოდ ყველაფერი იქ გაირკვევა.

— არც ის იცით დანამდვილებით, წახვალთ თუ არა?

– აბა, როგორ გვეცოდინება, როცა გასამგზავრებლად კაპიკიც არა გვაქვს. არც მუდმივი სპონსორი გვყავს. ამის გამო ტურნირებშიც ვერ გამოვდივართ, რომ უკეთ მოვემზადოთ. გერმანიის ტურნირზე ნახევარი გუნდი ძლივს ჩავიყვანეთ, ჩვენი მეტოქეები კი შეჯიბრებიდან შეჯიბრებაზე დადიან. წლეულს თორმეტ ტურნირზე გვეპატიჟებოდნენ, მაგრამ ის მიწვევები ურნაში ჩავუძახეთ. ღმერთმა ააშენოს საქართველოს ოლიმპიური კომიტეტი, რომელმაც ახლა თანხა გამოგვიყო და შეკრების ჩატარების საშუალება მოგვცა. აქ არც სასმელი გვაკლია, არც საჭმელი. ამ ტურბაზის დირექტორ ოთარ ზაქაიძეზეც ვლოცულობთ. წლეულს მისი თანადგომით აქ მესამე შეკრებას ვატარებთ. წინა შეკრებებზეც კაპიკი არ გადაგვახდევინა. არადა, ათ-თხუთმეტდღიან შეკრებებზე ოცი კაცი ვიყავით. დუშელებმა უდიდესი დახმარება გაგვიწიეს და არაფერი მოგვაკლეს. დიდად დაგვეხმარნენ თიანეთისა და დუშეთის პოლიციის უფროსები, ყოფილი მოჭიდავეები ბესიკ წოწკოლაური და გივი ჭიკაიძე.

ავთანდილ გურასაშვილი

კალათბურთი

ქართველი კალათბურთელი ვაჟების ევროთასებიდან გამოთიშვის შემდეგ „ძველ სამყაროში" ჩვენს წარმომადგენლებად ქალებიღა დაგვრჩნენ. საქართველოს ჩემპიონი (თბილისის სტუ) და ვიცე ჩემპიონი (ქუთაისის „მეობა") ხვალ და ზეგ ჩაერთვებიან ევროთასების გათამაშებაში.

«კიევური ელჩობის» წინ

ჩემპიონთა თასი. 29 სექტემბერი. 17.00
სტუ — დინამო კიევი

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის გუნდი ჩემპიონთა თასზე ასპარეზობს. საქართველოს ჩემპიონატის დამთავრების შემდეგ გუნდი დატოვა მწვრთნელმა ვლადიმერ შეხოვცევმა, რომელიც სამუშაოდ რუსთავის „აზოტის" ვაჟებთან გადავიდა. ამას კლუბის ფინანსური პრობლემებიც დაერთო და სამი თვე კალათბურთელები უვარჯიშებელნი იყვნენ. შემდეგ, კლუბის პრეზიდენტის გივი პაპავას წყალობით, ყველაფერი მოგვარდა. ივლისის შუა რიცხვებში გუნდი ჩაიბარა ახალმა მწვრთნელმა როლანდ გელოვანმა და უმალ დაიწყო კიდეც მზადება ამ თამაშებისთვის.

დროის სიმცირის მიუხედავად, ჩვენი ქვეყნის უცვლელი ჩემპიონი არცთუ ურიგო ფორმაშია, განწყობაც კარგია. ეგაა, სათამაშო პრაქტიკა აკლიათ – მხოლოდ „მეობასთან" და ჭაბუკ კალათბურთელებთან გამართული ამხანაგური მატჩებით კმაყოფილდებიან. ყველა მოთამაშე ჯანმრთელადაა, აგვისტოში გაკეთებული ოპერაციის შემდეგ ფორმაში შედის მსროლელი ლია ცანავაც. „დამოუკიდებელი უნივერსიტეტიდან" ევროთასებისთვის გუნდს დაუბრუნდა მანანა მაისურაძე.

ტექნიკოსთა მეტოქე – კიევის „დინამო" უკრაინის ლამისაა მარადიული ჩემპიონია, ყველა შინაურ მეტოქეზე ერთი თავით მაღლა დგას და საკმაოდ კოლორიტული გუნდია თუნდაც იმით, რომ საბჭოთა კავშირის ბოლო ჩემპიონატი მოიგო. უკრაინის ჩემპიონს წვრთნის კიევის „სტროიტელის" ყოფილი წევრი ალექსანდრ რიჟოვი, რომელსაც ორი მატჩი თბილისის „დინამოს" შემადგენლობაშიც უთამაშია. ტრადიციულად, ქართველებმა არაფერი იციან მეტოქეზე. ყველაფერი როლანდ გელოვანის ინფორმაციით ამოიწურება. თბილისელთა მწვრთნელი ადრე საკავშირო ჩემპიონატის მატჩებს მსაჯობდა და იმდროინდელი მოგონებებით ეცდება რაღაც წარმოდგენა შეუქმნას გუნდს მეტოქეზე. ისე, შარშან კიევის „დინამომ" ჩემპიონთა თასის პირველ ტურში მოსკოვის ცსკა შეიწირა, მეორეში კი ქულათა მცირე სხვაობით ისრაელის ჩემპიონისთვის დაუთმია მომდევნო ეტაპზე გასვლის უფლება.

ქართველი კალათბურთელები, მათივე თქმით, მხოლოდ გამარჯვებისთვის იბრძოლებენ. მათ შორის ბევრია გამოცდილი მოთამაშე, ოღონდ, შესაძლოა, სათამაშო პრაქტიკის ახლანდელმა სიმცირემ თავისი გაიტანოს – ჩვენებმა შარშანწინ რუმინეთში ითამაშეს ორი მატჩი ჩემპიონთა თასზე, შარშან ამდენივე სლოვენიაში – ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევ ეტაპზე (სტუ-სა და ნაკრებში ერთიდაიგივე შემადგენლობა გამოდიოდა – რედ). კიეველებს კი არც უცხოური ტურნეები აკლიათ და არც საერთაშორისო მატჩების გამოცდილება.

ამ ეტაპის დაძლევის შემთხვევაში სტუ-ს კარგი პერსპექტივა ექმნება: ავტომატურად ხვდება 12-გუნდიან ჩემპიონთა ლიგაში. იქ შედგება ორი ექვსგუნდიანი ქვეჯგუფი და მინიმუმ 10 თამაში ევროპულ დონეზე გარანტირებული იქნება.

რონკეტის თასი. 28 სექტემბერი. 17.00
მეობა ქუთაისი — ნილენა კიევი

ჩემპიონისგან განსხვავებით, საქართველოს ვიცე-ჩემპიონმა ქუთაისის „მეობამ" ლილიან რონკეტის თასის მატჩისთვის მზადება დროულად დაიწყო. 5 მაისიდან გუნდი მონაცვლეობით ვარჯიშობს ფიზიკურ და ტექნიკურ-ტაქტიკურ მომზადებაში. აგვისტოში ქუთაისში იმყოფებოდა 20-დღიან შეკრებაზე, 15 სექტემბრიდან კი სპორტის სასახლეში გადმოინაცვლა.

მთავარი მწვრთნელის ნუგზარ ჭეიშვილის აზრით, „მეობა", შესაძლებლობების ფარგლებში, კარგად მოემზადა ოჯახური პირობების გამო გუნდი დატოვეს ფურცელაძემ და გოგლიჩიძემ. ხუთეულის წევრებს – ომიაძეს, კუპატაძეს და ჩეკურიშვილს მცირე ტრავმები აწუხებთ. ევროთასებისთვის „მეობას" დახმარება შესთავაზა გამოცდილმა კალათბურთელმა, თავის დროზე საბჭოთა კავშირის ახალგაზრდული ნაკრების წევრმა თეა კომლაძემ. მისი გამოჩენა სწორედ რომ დროული იყო, რადგან ქუთაისის გუნდს გამოკვეთილი ცენტრი ჰყავდა.

„მეობას" მეტოქე, კიევის „ნილენა" უკრაინის ბოლო ჩემპიონატში მეოთხე ადგილზე გავიდა. გუნდი ფიზკულტურის ინსტიტუტს ეკუთვნის და მას პატრონობს ფირმა „ნილენა" – აი, ყველაფერი, რაც მასზეა ცნობილი. ჭეიშვილის ვარაუდით, კიეველთა გუნდი იმ კალათბურთელებითაა დაკომპლექტებული, რომლებიც 1988-90 წლებში უკრაინის ახალგაზრდული ნაკრების ღირსებას იცავდნენ. მათ წინააღმდეგ კი ჩვენი ნაკრები, რომლის ბევრი წევრი დღეს „მეობაში" გამოდის ყოველთვის წარმატებით ასპარეზობდა. ქუთაისელები თამაშის აწყობას ჩვეულ სტილში, სწრაფ კომბინაციებზე აპირებენ და მოგების გარდა, სხვაზე არაფერზე იფიქრებენ. ამ წყვილში გამარჯვებული მომდევნო ეტაპზე ხორვატიისა და საბერძნეთის კლუბებს შორის მოგებულს ეთამაშება.

ორივე მატჩს ერთიდაიგივე არბიტრები იმსაჯებენ – ლიტველი ბრაზაუსკასი და ესტონელი მეცალუ. კიევში განმეორებით მატჩს „მეობა" 5 ოქტომბერს გამართავს, სტუ – 6 ოქტომბერს.

მერაბ რატიშვილი

ნავში ნუ ჩავუსხდებით...

ქართველ სპორტულ ჟურნალისტებს გერმანელი კოლეგები, რადიო „დოიჩლანდფუნკის" სპორტული რედაქციის რედაქტორი ჰერბერტ ფიშერი და ამავე რედაქციის წევრი, აგრეთვე ტელეკომპანია ARD-ს თანამშრომელი ულრიჰ ლოკე გვესტუმრენ. თუ ბატონი ფიშერი, რომლის მიერ მომზადებული ერთი ინტერვიუ „სარბიელში" 1991 წელს დაიბეჭდა, ლილეჰამერის ზამთრის ოლიმპიადის დღეებში ქართველ კოლეგებს ძალიან დაგვიმეგობრდა, ბატონი ლოკე პირველად ვიხილეთ. თუმცა ახალგაცნობილი მასზეც არ ითქმის: „სარბიელის" მკითხველებს უთუოდ ემახსოვრებათ XV საფეხბურთო მსოფლიოს ჩემპიონატის დღეებში მის მიერ საგანგებოდ ჩვენი გაზეთისთვის, ამერიკიდან გადმოცემული რეპორტაჟები. გაწეული შრომისთვის მან ჰონორარი, უფრო სწორად, სუვენირი – ერთი მილიონი კუპონიც მიიღო. დამშვიდობებისას შთაბეჭდილებებზე ვკითხეთ, მაგრამ თავაზიანი სტუმარი ქართულ მასპინძლობაზე რასაც იტყოდა, ისედაც გასაგებია. ამიტომ ჰერბერტ ფიშერთან საუბრის იმ ფრაგმენტებს შემოგთავაზებთ, ჩვენთვის საინტერესო პროფესიულ საკითხებს რომ შეეხება.

— ბატონო ფიშერ, საქართველოში თავისუფალი ჟურნალისტიკა ზოგადად და სპორტული კერძოდ, სულ სამი-ოთხი წლისაა, ბევრი რამ ჩამოყალიბების პროცესშია და ამდენად გვაინტერესებს, რა ხდება იმ ქვეყანაში, სადაც მას მედიის გარე სამყაროსთან ურთიერთობა კარგა ხნის დალაგებულია. თქვენთან, გერმანიაში, რა გავლენა აქვს ჟურნალისტიკას სპორტის სამყაროზე?

– უპირველესად იმას გეტყვით, რომ ჩვენში პრესა თუ რადიო-ტელევიზია სპორტის სფეროში მოღვაწე ადამიანთა თანამშრომელი, პარტნიორია და საჭიროებისას ეხმარება კიდეც მათ. მართალია, გერმანიაში სპორტულ ჟურნალისტიკას იმხელა როლი არა აქვს, როგორც დიდ ბრიტანეთსა თუ ევროპის სამხრეთ ქვეყნებში, მაგრამ ჩვენც გვყავს ჟურნალისტები, რომლებიც სპორტულ ფედერაციებს თუ სხვა ორგანიზაციებს კონსტრუქციულ წინადადებებსა და კრიტიკას არ აკლებენ.

— ალბათ არის შემთხვევები, როდესაც ჟურნალისტისა და ამა თუ იმ ფუნქციონერის აზრი ერთმანეთს არ ემთხვევა.

– დემოკრატიულ საზოგადოებაში აზრთა სხვადასხვაობა ჩვეულებრივი მოვლენაა. არ მგონია, რომ ჟურნალისტები და ფუნქციონერები ერთ ნავში უნდა ისხდნენ, ეს სასურველი არც არის. ჟურნალისტიკას მაკონტროლებლის ფუნქცია აკისრია და იგი უნდა ებრძოდეს იმ გადახრებს, პროფესიულ სპორტს რომ ახასიათებს.

— სპორტს და სახელმწიფოს ერთმანეთთან როგორი დამოკიდებულება უნდა ჰქონდეთ?

– სახელმწიფო და სპორტი გერმანიაში ერთმანეთთან თანამშრომლობენ, მაგრამ პოლიტიკას სპორტზე გავლენა არ უნდა ჰქონდეს. ამიტომაცაა, რომ საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტი ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტების სახელმწიფო სტრუქტურებისგან დამოუკიდებლობას მოითხოვს. ცხადია, ბევრ ქვეყანაში ეს მოთხოვნა მხოლოდ ქაღალდზე არსებობს, მაგრამ ისიც აშკარაა, რომ სპორტი იმ ქვეყნებში უფროა განვითარებული, სადაც მას ასრულებენ.

— ევროპის მეშვიდე შესარჩევ ჯგუფში, გერმანიისა და საქართველოს საფეხბურთო ნაკრებები ერთად შეყარნენ. ეს ალბათ ჩვენი ჟურნალისტების დაახლოებასაც შეუწყობს ხელს.

– ეს მართლაც ბედნიერი კენჭისყრა იყო და პირადად მე ყველა ღონეს ვიხმარ, რომ ქართველ და გერმანელ კოლეგებს შორის მჭიდრო კავშირი დამყარდეს. სპორტულ ჟურნალისტთა ურთიერთობის სხვადასხვა ფორმა არსებობს, მაგალითად, მათ ასოციაციებს შორის თანამშრომლობა, მაგრამ მე უპირატესობას მაინც უშუალო ნაცნობობას ვანიჭებ. თქვენთან მეგობრობა ჩვენთვის მეტად სასარგებლო იქნება.

— სასარგებლო? გერმანელებმა ქართველებისგან რა უნდა ისწავლოთ?

– მრავალ სიახლეს, ცხოვრებისა და ურთიერთობების ჩვენთვის უცნობ ფორმებს ვნახავთ. გერმანელები კარგ ცხოვრებას ვართ ჩვეული, ჩვენი სპორტსმენები კი ისე არიან განებივრებული, რომ ხშირად, მაგალითად სპორტული სარბიელებისგან წარმოუდგენელ სრულყოფილებას ითხოვენ. არადა, როგორც სპორტსმენმა, ისე ჟურნალისტმა, უნდა იცოდეს, რომ ცხოვრებაში სპორტზე მნიშვნელოვანი საკითხებიც არსებობს. ადრე, საბჭოთა კავშირის ხანაში, საზღვარგარეთთან კონტაქტს ძირითადად მოსკოვი ამყარებდა. ახლა კი საშუალება გვაქვს ახალ ქვეყნებს დავუკავშირდეთ და ჩვენი ურთიერთობა თავისუფლად განვავითაროთ. სპორტში ბევრი სახეობაა, მაგრამ ფეხბურთს საგანგებო ადგილი უკავია, ამიტომაც ჩვენი ნაკრებების ერთად ყოფნა გერმანელ და ქართველ ჟურნალისტებს საუცხოო სამსახურს გაგვიწევს.

ილია ბაბუნაშვილი

კლუბი „მესეფი"

სპორტის მოყვარულთა [illegible]

ტოტალიზატორი CROCO

ჩემპიონთა თასი. 28 სექტემბერი

გალათასარაი — მანჩესტერი	3,6	2,6	1,6
გიოტებორგი — ბარსელონა	2,4	2,3	2,4
ბაიერნი — დინამო კიევი	1,1	3,0	10,0
სპარტაკი — პსჟ	3,0	2,5	1,8
სტიაუა — ჰაიდუკი	1,4	2,6	5,0
ბენფიკა — ანდერლეხტი	1,2	3,0	6,6
მილანი — კაზინო	1,1	3,0	10,0
ა.ე.კ. — აიაქსი	2,2	2,3	2,5

თასების თასი. 29 სექტემბერი

ოსერი — კროაცია	1,2	3,0	6,6
ფერენცვაროში — ც.ს.კ.ა.	1,5	2,5	4,4
ტატრანი — დანდი იუნაიტედი	1,5	2,5	4,4
სარაგოსა — გლორია	1,1	3,0	10,0

უეფას თასი. 27 სექტემბერი

ატლეტიკი — ანორთოსისი	1,1	3,0	10,0
არისი — გ.კ.ს.	1,2	3,0	6,6
მარიტიმუ — არაუ	1,2	3,0	6,6
ლა კორუნია — რუსენბორგი	1,1	3,0	10,0
პარმა — ვიტესი	1,1	3,0	10,0
ოდენსე — ლინფილდი	1,2	2,8	8,0
ასტონ ვილა — ინტერი	2,0	2,2	3,0
სლავია — ა.ი.კ.	1,3	2,6	6,6
ეინდჰოვენი — ლევერკუზენი	1,6	2,6	3,6
მიუპა — ბოავიშტა	2,4	2,3	2,4
გურნიკი — ადმირა	1,2	3,0	6,6
ნანტი — როტორი	1,1	3,0	10,0
კოპენჰაგენი — სლოვანი	1,2	3,0	6,6
დინამო — ტრაბზონსფორი	1,3	2,8	5,7
სპორტინგი — რეალი	1,8	2,2	3,4
შარლერუა — რაპიდი	1,3	2,8	5,7
მოზერუელი — ბორუსია	2,4	2,3	2,4
ლილესტრიომი — ბორდო	2,3	2,4	2,4
ტრელებორგი — ბლექბერნი	3,6	3,0	1,4

ინსბრუკი — დინამო თბ თამაშზე ფსონები მიიღება მხოლოდ ანგარიშის გამოცნობაზე, კოეფიციენტი — 4,0

შემდეგ წრეში გასვლა

ატლეტიკი — ანორთოსისი	1,4-2,3
არისი — გ.კ.ს.	1,5-2,1
მარიტიმუ — არაუ	1,2-3,0
ლა კორუნია — რუსენბორგი	1,1-5,0
პარმა — ვიტესი	1,1-5,0
ოდენსე — ლინფილდი	1,1-5,0
ასტონ ვილა — ინტერი	2,1-1,5
სლავია — ა.ი.კ.	1,3-2,5
ეინდჰოვენი — ლევერკუზენი	1,6-1,9
მიუპა — ბოავიშტა	3,0-1,2
გურნიკი — ადმირა	5,0-1,1
ნანტი — როტორი	1,1-5,0
კოპენჰაგენი — სლოვანი	1,7-1,8
დინამო — ტრაბზონსფორი	1,7-1,8
სპორტინგი — რეალი	1,9-1,6
შარლერუა — რაპიდი	1,9-1,6
მოზერუელი — ბორუსია	3,0-1,2
ლილესტრიომი — ბორდო	5,0-1,1
ტრელებორგი — ბლექბერნი	2,0-1,5
ოსერი — კროაცია	1,7-1,8
ფერენცვაროში — ც.ს.კ.ა.	1,8-1,7
ტატრანი — დანდი იუნაიტედი	1,8-1,7
სარაგოსა — გლორია	1,1-5,0

ფსონები მიიღება სასტუმრო „აჭარის" ფოიეში სამშაბათს, ოთხშაბათს, პარასკევს და შაბათს 13-დან 16 საათამდე

ტოტოლოტო

საფეხბურთო პროგნოზი

ტირაჟი 09
27-28 სექტემბერი

1	გალათასარაი — მანჩესტერ იუნაიტედი
2	გიოტებორგი — ბარსელონა
3	ბაიერნი — დინამო კიევი
4	სპარტაკი — პარი სენ-ჟერმენი
5	სტიაუა — ჰაიდუკი
6	ბენფიკა — ანდერლეხტი
7	მილანი — კაზინო
8	ა.ე.კ. — აიაქსი
9	ტიროლი — დინამო თბილისი
10	ასტონ ვილა — ინტერი
11	ეინდჰოვენი — ლევერკუზენი

ჩაბარების ბოლო ვადა — 27 სექტემბერი

ტირაჟი 10
1-2 ოქტომბერი

1	ბარი — კალიარი
2	იუვენტუსი — ინტერი
3	ფიორენტინა — ლაციო
4	მილანი — ბრეშია
5	რომა — სამპდორია
6	შალკე — აინტრახტი
7	ვერდერი — ჰამბურგი
8	კარლსრუე — კაიზერსლაუტერნი
9	ლევერკუზენი — შტუტგარტი
10	სარაგოსა — ბარსელონა
11	სპორტინგი — რეალი (მ)

ჩაბარების ბოლო ვადა — 29 სექტემბერი, 16 საათამდე, ცენტრალურ ტელეგრაფში. ტელ: 96-32-61, 99-55-24

ჩოგბურთი

ელცინი გაიხარებდა

DAVIS CUP NEC

დევისის თასი
მსოფლიო ჯგუფი
ნახევარფინალი
23-25. IX

გერმანია 1-4 რუსეთი

ბორის ელცინი არყის სიყვარულის გარდა უცხოეთში ჩოგბურთელობითაცაა ცნობილი და რუსეთის ნაკრების უპირველეს გულშემატკივრად მიიჩნევა. ჰოდა, ახალგაზრდა კაპიტნის — ვადიმ ბორისოვის შეგირდებმაც იმდენი ჰქნეს, რომ ავსტრალიისა და ჩეხეთის ძლევის შემდეგ ახლა თასის შარშანდელ მფლობელ გერმანიასაც მოერივნენ და ფინალის მოსკოვში თამაში დაიბევს. როგორც ბორისოვს უთქვამს, სახელმწიფოს შეწევნის იმედი აღარა გვაქვს; ამიტომ ფინალს 20-ათასიან ოლიმპიურ სპორტკომპლექსში გავმართავთ; ვინძლო ისეთი ხეირი ვნახოთ, საჩოგბურთო მეურნეობის ფეხზე დაყენებას რომ გასწვდესო.

რუსებმა ნემცებს ჰამბურგში, ბალახის მოედნებზე აჯობეს. მასპინძლებს ტრადიციულად არა ჰყავდათ ბორის ბეკერი, რომელიც მიხაელ შტიხთანაც უბრადაა და დევისის თასის შესახებ საკუთარი აზრიც გააჩნია; გარდა ამისა, გერმანელებს მარკ გელნერიც დაშავებოდათ.

პირველი დღის შემდეგ რუსები 2-0 დაწინაურდნენ. მსოფლიოს მე-12 ჩოგანმა ევგენი კაფელნიკოვმა (ფოტოზე) ოთხ ხელში მოუგო ბერნდ კარბახერს, ნიჭიერმა, ოღონდ არასტაბილურმა ცაცია ალექსანდრე ვოლკოვმა კი, ვინაც მსოფლიო კლასიფიკაციაში 41-ე იყო, შტიხი ასევე ოთხ ხელში დაანგრია ისე, რომ შანსი არ დაუტოვა. შტიხს ვინმესთვის ხომ უნდა გადაებრალებინა მარცხი და ერთი ამბავიც ატეხა, მავანნი ტელეფონით მემუქრებიან, ოჯახიანად ამოგბუგავთო; ჩვენი ჩოგბურთის მამებს კი მივმართე, მაგრამ ამათ მცველები არ მომიჩინესო. ამის პასუხად ფედერაციელებმა განაცხადეს, შტიხისთვის არ გვითქვამს, თორემ თამაშისას ერთბაშად 17 კაგებეშნიკი დარაჯობსო.

მეორე დღეს წყვილთა დიდებული თამაში მოეწყო. კაფელნიკოვმა და ვეტერანმა ანდრეი ოლხოვსკიმ (დევისის თასზე 1983 წლიდან ასპარეზობს) შტიხსა და კარსტენ ბრააშს უმალ ორი ხელი მოუგეს 6:4, 7:6. მასპინძლები ბეწვზე ეკიდნენ და თამაში ინებეს. ანგარიშიც გათანაბრდა (6:3, 7:6 მესამე და მეოთხე ხელში). ბოლო ხელში, რომელშიც თაი-ბრეიქი აღარ თამაშდება, 8:7-ზე ოლხოვსკის მოწოდებისას მასპინძლებმა ორჯერ მიაღწიეს მატჩ-პოინტს, ანუ იმ სიტუაციას, მატჩის მოსაგებად ერთი კინკილა ქულის მოგება რომ ჰყოფნიდათ, მაგრამ ვერაფერს გახდნენ. მერე ბრააშმა წააგო მოწოდება, კაფელნიკოვმა მოიგო 10:8 რუსთა სასარგებლოდ.

შვედეთი 3-2 აშშ

ეს თამაში ისე დასრულდა, რუსები უკეთესს რომ ვერ ინატრებდნენ. ამერიკელებს რომ მოეგოთ, ფინალი მათთან გაიმართებოდა. პირველი დღის შემდეგ გეტებორგში ყველაფერი აქეთკენ მიდიოდა: მართალია, სტუმრებს აკლდათ მოუცილელი ანდრე აგასი, მაგრამ ერთეულებში მსოფლიოს პირველი და მეექვსე ჩოგნები — პიტ სამპრასი და ტოდ მარტინი ჰყავდათ. მართლაც, მარტინმა 6:2, 2:6, 6:4, 6:3 აჯობა შვედების ლიდერ სტეფან ედბერგს, სამპრასმა კი ასევე ოთხ ხელში დაამარცხა მაგნუს ლარსონი. აშშ 2-0 დაწინაურდა, მაგრამ შაბათს იან აპელმა და იონას ბიორკმანმა 2 საათსა და 14 წუთში 6:4, 6:4, 3:6, 6:2 აჯობეს ამერიკელებს იარიდ პამერს (წარმოშობით შვედია) და ჯონათან სტარკს. ეს არც ყოფილა მოულოდნელი, ვინაიდან შვედური წყვილი წელს ავსტრალიის ღია პირველობაზე ნახევარფინალში გასულა, საფრანგეთისაზე კი — ფინალში.

კვირას ამერიკელებს ბედმა უმუხთლათ. პარასკევს სამპრასს ფეხი სტკენია, მაგრამ ტკივილს არ შეპუებია. ედბერგთან თამაშისას ამერიკელმა პირველი ხელი 3:6 წააგო, მერე კი ვერაფრით უწამლეს და თამაში ვეღარ შეძლო. ანგარიში გათანაბრდა. აქ ივაცკაცა მსოფლიოს 34-ე ჩოგანმა ლარსონმა და პირველი ხელის წაგების მიუხედავად მარტინს. მაინც მოუგო 5:7, 6:2, 6:2, 6:4. შვედები ხუთწლიანი შესვენების შემდეგ ეს უკვე მეცხრედ გავიდნენ ფინალში, რუსები — პირველად. ფინალი 3-4 დეკემბრისთვისაა დანიშნული.

გაიმართა მსოფლიო ჯგუფში დასარჩენი და გადასასვლელი თამაშებიც. ავსტრიამ სტუმრად აჯობა ურუგვაის, ბელგიამ დაამარცხა ისრაელი, დანიამ — პერუ, ხორვატიამ — პორტუგალია, იტალიამ სტუმრად მოუგო უნგრეთს, შვეიცარიამ ასევე სტუმრად — ინდონეზიას. ავსტრალია სტუმრად 2-1 უგებდა ახალ ზელანდიას, ჯაიპურში კი თამაშთა-თამაში მოეწყო: ინდოეთმა უმასპინძლა სამხრეთ აფრიკას, ვისაც 1974 წელს ფინალში არ ეთამაშა, აპართეიდის რასისტები ხართო. გამარჯვება ამჯერადაც აფრიკელებს დარჩათ. ინდოელებს აღარა ჰყავთ რამეშ კრიშნანი. პირველი დღის შემდეგ ანგარიში საყაიმო იყო. შაბათს ფერერა-ნორვალის წყვილმა 6:4, 6:4, 6:1 მოუგო პეისსა და ნატეკარს. კვირას ლიანდრა პეისი მსოფლიოს მე-13 ჩოგან ვეინ ფერერას მოერია, მაგრამ ბოლო თამაშში მარკუს ონდრუშკამ 6:4, 6:3, 6:3 დაამარცხა ასით ისმაილი და ინდოეთი მსოფლიო ჯგუფიდან გამოაგდო. გაისად ზემოთჩამოთვლილი გამარჯვებულებისა და ნახევარფინალისტების გარდა მსოფლიო ჯგუფში იასპარეზებენ ხელმოცარული მეოთხედფინალისტებიც: ჰოლანდია, საფრანგეთი, ესპა- [illegible]

ორივენაირი რაგბის ამბები

24 სექტემბერს სამხრეთ აფრიკის პროვინციათა პირველობის — ქარრის თასის გათამაშების ბოლო, მეათე ტური მოეწყო. ლიდერ ნარინჯს ფინალში თამაში განაღდებული კი ჰქონდა, მაგრამ პირველობა იმისთვისაც სურდა, გადამწყვეტი მატჩი შინ რომ ეთამაშა. მართლაც, ნარინჯმა პრეტორიაში 33 (3ლ) : 30 (3ლ) სძლია იქაურ ჩრდილოეთ ტრანსვაალს, თუმცაკი ერთი პირობა 10:27 აგებდა.

პორტ-ელიზაბეთში აღმოსავლეთი კონცხი ბერთუს კრუგერის დარტყმებით 70-ე წუთზე 18:9 უგებდა შარშანდელ ჩემპიონ ტრანსვაალს, მაგრამ ამ დროს იმარჯვა სტუმართა 10 ნომერმა გევინ ჯონსონმა და ლელოთი, გარღასხვითა და საჯარიმოთი თავისიანები ერთი ქულით დააწინაურა. ჯონსონის ანგარიშზე სულ 21 ქულაა, ტრანსვაალმა კი 26:18 მოიგო.

ქეიფთაუნში დასავლეთმა კონცხმა, რომლის შემადგენლობაში ფრანგი ფრთის მორკინალი ლორან კაბანიც თამაშობდა, 22 (ლ) : 9 სძლია ნატალს. საბოლოოდ ნარიჯს 10 თამაშიდან 7 მოგება დაუგროვდა, ტრანსვაალს — 6, დასავლეთ კონცხს — 5, დანარჩენ სამ გუნდს კი — 4-4. მოწინავე სამეული გაისად სამხრეთი ნახევარსფეროს პროვინციათა პირველობაზე — ზეათიის სერიალში იასპარეზებს, 1 ოქტომბერს კი ქარრის თასის ფინალში ნარინჯი ტრანსვაალს ბლუმფონტეინის „სპრინგბოკ პარკზე" უმასპინძლებს. ამ გუნდების წინა შეხვედრა — 27 აგვისტოს, იოჰანესბურგის „ელის პარკზე" ტრანსვაალმა თამაშის ბოლოსკა რის ვაინჩრობით 31:29 მოიგო, რის გამოც ნარინჯი შინ უდაო ფავორიტად მიიჩნევა.

სამი ტური გაიმართა ინგლისის პირველობაზე, რომლის პირველ ჯგუფშიც ათი გუნდი ორ წრედ ასპარეზობს. სამივე თამაში მოიგეს ბოლო ათწლეულის საუკეთესო კლუბმა „ბასმა" და მისმა ღირსმა მეტოქე „ლესთერმა", რომელიც 1988 წელს ინგლისის პირველი (!) ჩემპიონიც იყო. პირველ ჯგუფში ლონდონს ორად-ორი გუნდი დარჩა — „ჰარლიქვინზი" (ჭამბაზები) და „ვოსფსი" (კრაზანები).

ინგლისის რაგბის კავშირმა ნაკრების უფროს და უმცროს მწვრთნელებად ამ სეზონის ბოლომდე (საგაისო მსოფლიო თასის ჩათვლით) დაამტკიცა ბასელი ჯექ რაუელი და ლესთერელი ლეზ ქასვორსი. ჰარლიქვინზელი ვილ ქარლინგი კაპიტნად ოდენ მსოფლიო თასამდე დანიშნეს, რითაც ამ ვარსკვლავს აგრძნობინეს, რომ თუ ხუთი ერის პირველობაზე ძველებურად ვეღარ ითამაშებს, კაპიტნობიდან მოხსნიან. ქარლინგს 1988 წლიდან მოყოლებული ნაკრებისათვის 42 ტესტში უწინამძღოლია, რაც მსოფლიო რეკორდია. ქარლინგის შესაძლო მემკვიდრედ ვოსფსელ რობ ენდრიუს ასახელებენ. ამავდროულად კავშირს დაუდგენია, რომ ნაკრების მოთამაშეები აპრილში ჩემპიონატიდან გაათავისუფლოს და ოდენ თასის ნახევარფინალებსა და ფინალში ათამაშოს, რაც კლუბებს, ბუნებრივია, არად ეპიტნავათ.

19 სექტემბერს სამწლიანი ავადობის შემდეგ 51 წლისა გარდაიცვალა პიტერ ჰოვსორნი, ვისაც 1960-იან წლებში 10 ნომრად 21-ჯერ უთამაშია ავსტრალიის „ვოლაბების" შემადგენლობაში, მერე კი ლიგის რაგბში გადასულა და იქაც მოუხვეჭია სამი ქეფი. ჰოვსორნი დიდი მოიერიშე ყოფილა და ავსტრალიური რაგბის განვითარებაში განუზომელი ღვაწლი მიუძღვის, 1967 წელს კი თვიქნემში ინგლისისათვის ერთბაშად სამი არეკნიც კი შეუგდია.

ახალი ზელანდია და ავსტრალია მორიგებულან, რომ გაისად ბლედისლოუს თასისათვის ორი თამაში გამართონ: 22 ივლისს ოკლენდში, 29 ივლისს კი — ავსტრალიაში. მეორე თამაში საიუბილეო, მესამე ტესტადაც აქვთ შეგულვებული, მაგრამ თუ ისე მოხდება, რომ ეს გუნდები მსოფლიო თასზეც გადაეყრებიან ერთმანეთს (ფინალი 24 ივნისს გაიმართება), მაშინ ტესტების ანგარიში აერევათ.

იტალიის ნაკრებს კაპიტანი კარგა ხნით გამოაკლდა. 27 წლის მილანელი ფრთის მორკინალი მასიმო ჯოვანელი პარმაში მანქანით ხეს შეეჯახა და ბარძაყის ძვალი ისე მოიტეხა, რომ სამი თვე თაბაშირში უნდა ჰქონდეს.

მორიგი ძლიერი მოთამაშე მოისაკლისა უელსის ნაკრებმა. 21 წლის შერკინების შემკვრელმა სქოთ ქვინელმა ცდუნებას ვერ გაუძლო და ოთხ წელიწადში შეპირებულ 400 ათას გირვანქად მიეყიდა ბრიტანული ლიგის რაგბის ბუმბერაზ „ვიგანს", რომელიც მას ორი კვირის თავზე მეორე შემადგენლობაში უპირებს გამოცდას. არადა, თუ მაინცდამაინც ლიგაში გადასვლა სურდა, ქვინელს შეეძლო 9 თვეც მოეცადა, მაის-ივნისში მსოფლიო თასზე ეთამაშა, მერეღა გაპროფესიონალებულიყო და ოქტომბერში კიდევ ერთ მსოფლიო თასზე, ამჯერად ლიგისაზე ეასპარეზა. ამით მისი მიღწევა მართლაც უნიკალური იქნებოდა, ახლა კი ქვინელის საერთაშორისო დებიუტი წლეულს ოქტომბერსვე შედგება, როცა უელსის ლიგის ნაკრები კარდიფში სტუმრად მომავალ ლიგის რაგბის მსოფლიო ჩემპიონს — ავსტრალიის „კენგურუს" ეთამაშება.

საფრანგეთსა და ბრიტანეთს მიმავალ „კენგურუებს" უკანასკნელად უკაპიტნებს 34 წლის მალ მანინგა, რომელიც გარე ნახევარმცველად (ლიგის ნუმერაციით 6 ნომრად) თამაშობს. მისმა კლუბმა — „კანბერა რეიდერზმა" (ყაჩაღებმა) ამ კვირას, 25 სექტემბერს მოიგო ლიგის რაგბის უმთავრესი საკლუბო შეჯიბრება — ე.წ. ვინფილდის თასი, რომელსაც თამბაქოს მწარმოებელი „ვინფილდი" სპონსორობს და რომელიც ახალი სამხრეთი უელსის (სიდნეისა და დანარჩენი შტატის) 14 კლუბთან ერთად კანბერისა და ბრისბენის თითო გუნდსაც მოიცავს. აქვე უნდა ითქვას, რომ გაისიდან ვინფილდის თასი ახალ ზელანდიასა და დასავლეთ ავსტრალიასაც უპირებს თავის საცეცებში მოქცევას, რაც რაგბის იქაურ მამებს ერთობ აშინებს.

პროფესიულ სპორტს თავისი სპეციფიკა აქვს. 16 კლუბმა ორ წრედ რომ ითამაშოს, საამისოდ 30 ტურია საჭირო. რაკილა ტური აუცილებლად უქმეებზე უნდა გაიმართოს, ავსტრალიური ლიგის რაგბის სეზონი კი ოდენ 26 კვირას შეიძლება გაგრძელდეს, ამის გამო ვინფილდის თასის წრიულ სტადიას 22 ვიქენდი ეთმობა, დანარჩენი ოთხი, სექტემბრისა კი პლეიოფს ხმარდება. ცხადია, რომ რვა ნაკლული ტურის გადამკიდე, გუნდების კლასიფიკაცია მთლად ობიექტური ვერ გამოვა, მაგრამ პროფესიულ სპორტში სანახაობა, რეკლამა, მარკეტინგი, ტოტალიზატორი, ერთი სიტყვით — საროფი სპორტულ პრინციპზე უწინარესი რომაა, საიდუმლო სულაც არაა.

მეტი ფულის მოსახვეჭად პლეიოფი ავსტრალიურ ყაიდაზე ტარდება. ამაზე საგანგებოდ ღირს შეჩერება, ვინაიდან მსგავსი რამ ჩვენი გულშემატკივრისათვის წესითა და რიგით ჭეშმარიტი აღმოჩენა უნდა იყოს.

მაშ ასე, წელს 22-ტურიანი მარათონის შემდეგ ადგილები ასე განაწილდა: 1. ქენთებრი ბენქსთაუნი; 2. ჩრდილოეთი სიდნეი; 3. კანბერა რეიდერზი; 4. ბრისბენ ბრონკოუზი (თასის შარშანდელი მფლობელი). ეს ოთხეული ჩაება პლეიოფში, რომლის პირველ წრეში ქენთებრიმ (პირველმა) დაამარცხა ბრისბენი (4), მაგრამ სიდნეი (2) 12:26 დამარცხდა კანბერასთან (3), რამაც უველაფერი არია.

ჩვენებურად რომ ყოფილიყო, ქენთებრი და კანბერა მყის ფინალს ითამაშებდნენ და საქმეც მოთავებული იქნებოდა. ვინფილდის თასზე სხვაგვარად ყოფილა: გუნდს ერთი მარცხი შეიძლება ეპატიოს — შეჯიბრს მაშინღა გამოეთიშება, თუ მეორედაც წააგებს. მართლაც, მეორე წრეში ბრისბენმა 14:15 წააგო სიდნეისთან და საბოლოოდ გავარდა, „ფინალში" კი ქენთებრიმ დამატებით დროში აჯობა კანბერას და „დიდ ფინალში" გავიდა.

ქენთებრის მეტოქის შესარჩევად მესამე ვიქენდზე მოეწყო „წინასწარი ფინალი": თითოჯერ დამარცხებული კანბერა და სიდნეი ამ პლეიოფში მეორედაც შეერკინენ ერთმანეთს. კანბერამ მეორედაც მოუგო სიდნეის და დაუმტკიცა, რომ წრიული შეჯიბრის შედეგი მთლად სამართლიანი ვერ ყოფილა. სიდნეიმ მეორე მარცხი იწვნია და გავარდა.

„დიდ ფინალში" ისევ შეიყარნენ ქენთებრი და კანბერა. ქენთებრიმ, რომელმაც წინა წრეში დაისვენა, ამჯერად ვეღარ ივარგა და 12 (6) (2ლ) : 36 (18) (7ლ) წააგო. კანბერელთაგან ბოლო ლელო მანინგამ გაიტანა. თამაში სიდნეის საბურთაო სტადიონზე მოეწყო და 42 ათასი მაყურებელი მიიზიდა. ერთბაშად ექვსი „ყაჩაღი" ნაკრებში მოხვდა.

ამ უქმეებზე ერთი „დიდი ფინალიც" გაიმართება, ოღონდ ავსტრალიურ ბურთაობაში: მელბურნის კრიკეტის მოედანზე პერთის „დასავლეთსანაპიროელი არწივები" ჯილონგის „კატებს" ეთამაშებიან.

ზაზა ქირქიტაძე

ფორმულა 1

FORMULA 1 WORLD CHAMPIONSHIP

პირველი დუბლი

„სამეფო რბოლებში" წლევანდელი ჩემპიონატის მეორე ნახევარი ავტოსპორტის საერთაშორისო ფედერაციის სურვილისა და სცენარის შესატყვისად მიმდინარეობს. უცილობელი ლიდერის მიხაელ შუმახერის მიმართ უმკაცრესი სასჯელისა და მისი მთავარი კონკურენტის დეიმონ ჰილის ზედიზედ სამჯერ აღზევების შემდეგ ინტერესდაკარგულ ჩემპიონატში პირველობისთვის ბრძოლამ კულმინაციას მიაღწია.

პორტუგალიის „გრან-პრი" პირველად 1958 წელს გათამაშდა ოპორტოში. სულ სამი რბოლის შემდეგ ევროპის ამ უდასავლეთესი ქვეყნის „დიდი პრიზი" კარგა ხნით ამოვარდა კალენდრიდან და მხოლოდ ათი წლის წინათ განახლდა ლისაბონიდან 30 კმ-ით დაცილებულ „ემტორილის" ავტოდრომზე. ყველაზე მეტი — სამ-სამი გამარჯვება აქვთ ალენ პროსტსა და ნაიჯელ მენსელს.

პარასკევს, პირველივე კვალიფიკაციისას სერიოზული ფათერაკი შეემთხვა ჰილს. მისი „უილიამსი" ედი ირვაინის „ჯორდანს" შეახტა, ჰაერში ამოტრიალდა და პირქვე დაეცა. საბედნიეროდ, პილოტი ოდნავადაც არ დაშავებულა. ერთი კია, მან ვეღარ შეძლო გერჰარდ ბერგერის დროის გაუმჯობესება და სტარტზე მეორე პოზიცია დაიკავა.

პირველივე წრეზე ჰილს გაასწრო თანაგუნდელმა დევიდ კულტჰარდმა, რომელიც აშკარად ცდილობდა თავის ბოლო რბოლაში „კუდის მოქნევას", ვინაიდან დარჩენილ სამ ეტაპზე მის ადგილს „ინდიკარელი" მენსელი დაიკავებს.

ბერგერმა სულ ათ წუთს ილიდერა: მერვე წრეზე მის „ფერარის" 810-ცხენისძალიანმა ძრავმა უმტყუნა. წინ „უილიამსების" დუეტი გაიჭრა და ბოქსებში შესვლის გამო რამდენიმე წუთით პირველობის დათმობას თუ არ ჩავთვლით, ბოლომდე ასე „ხელიხელჩაკიდებულებმა" იარეს. შუა რბოლაში შინაური სუბორდინაციის შესაბამისად კულტჰარდმა ჩემპიონობის პრეტენდენტი ჰილი წინ გაუშვა, თვად კი კუდში მიყვა. ფინიშის ხაზი ორივემ თითქმის ერთდროულად გადაკვეთა — სხვაობა სულ ნახევარი წამი იყო. სხვათა შორის, ეს წლევანდელ ჩემპიონატში პირველი დუბლია. მესამე ადგილზე გასული მიკა ჰაკინენი მათ 25 წამით ჩამორჩა.

ამრიგად, ჩემპიონატის ფინიშამდე სამი ეტაპით ადრე შუმახერსა და ჰილს მხოლოდ ერთი ქულა აშორებს და პირველობისთვის შეჯიბრი ლამის თავიდან იწყება.

მნიშვნელოვანი ცვლილება მოხდა კონსტრუქტორთა დავაში: „ემტორილზე" ტრიუმფის შემდეგ „უილიამსმა", როგორც იქნა, გაასწრო „ბენეტონს" და სათავეში მოექცა გუნდურ პირველობას.

გია ახალაძე

25 სექტემბერი. პორტუგალიის „გრან-პრი". „ემტორილის" ავტოდრომი. წრის სიგრძე 4 360 მ; 71 წრე (309,56 კმ)

1. დეიმონ ჰილი (ინგლისი, „უილიამსი"), 2. დევიდ კულტჰარდი (შოტლანდია, „უილიამსი"), 3. მიკა ჰაკინენი (ფინეთი, „მაკლარენი"), 4. რუბენს ბარიჩელო (ბრაზილია, „ჯორდანი"), 5. იოს ვერსტაფენი (ჰოლანდია, „ბენეტონი"), 6. მარტინ ბრანდლი (ინგლისი, „მაკლარენი")

საერთო ჩათვლა 13 ეტაპის შემდეგ: მიხაელ შუმახერი (გერმანია, „ბენეტონი") — 76 ქულა; 2. ჰილი — 75; 3. გერჰარდ ბერგერი (ავსტრია, „ფერარი") — 33; 4. ჰაკინენი — 22; 5. ჟან ალეზი (საფრანგეთი, „ფერარი") — 19; 6. ბარიჩელო — 16; 7. კულტჰარდი — 14; 8. ბრანდლი — 12; 9. ვერსტაფენი — 10; 10. მარკ ბლანდელი (ინგლისი, „ტირელი") — 8

კონსტრუქტორები: 1. უილიამსი — 89 ქულა; 2. ბენეტონი — 87; 3. ფერარი — 58; 4. მაკლარენი — 34; 5. ჯორდანი — 20

Unlimited Hot Water

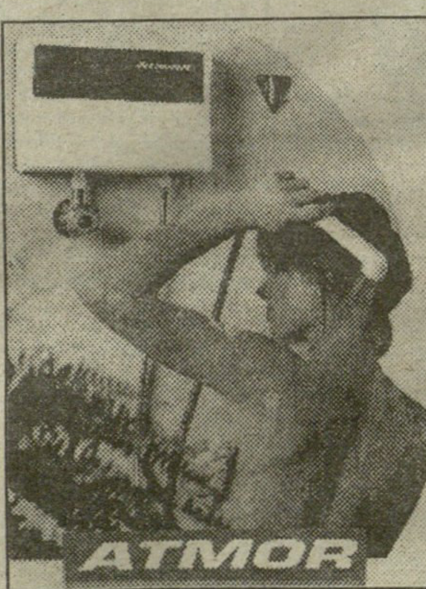

იყიდება

ისრაელის
წარმოების

წყლის
გამაცხელებელი

ATMOR
SUPER-5
(5 კვტ. 220 ვ.)
ფასი 70 $.

ტელ. 39-36-78

სარბიელი
სპორტული გაზეთი
გამოდის სამშაბათობით და პარასკეობით
ინდექსი 66 441

რედაქციის მისამართი:
თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზ. 42, II კორპუსი, IV სართული. ტელეფონი: 39 48 29
წერილებისა და სხვა საფოსტო გზავნილებისთვის: თბილისი-79, საფოსტო ყუთი 208
იბეჭდება გამომცემლობა „სამშობლოს" საგაზეთო კორპუსში; ხოშარაულის 29

დამფუძნებელი:
შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება — საგამომცემლო ფირმა
„მარდი"

მთავარი რედაქტორი ზურაბ ფოცხვერია
რედაქტორი თამაზ მიბრიაული
რედკოლეგია: გია ახალაძე, ილია ბაბუნაშვილი, ზაალ გიგინეიშვილი (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), ზურაბ ჭეჟელია, მამუკა ჩიხლაძე (პასუხისმგებელი მდივანი)